

Ο Φανός εφημερίς
του χορού των Συντακτών,
που συντάσσεται χωρίς
να πληρώνη ένα λεπτόν
Γι' αυτό κι όποιος σ' αυτή γράφει
πάντα λέει κι σ' ένα σ' αμάρι.

Ο ΦΑΝΟΣ

του Καρναβαλιού

Χρόνος δεύτερος, που βγαίνει
τακτικώς και με ρυθμόν
κι' αν' έχη αυξοντ' αριθμόν
δύο μόνον, δε σημαίνει.
Ασφαλώς στο τρίτα θα φθάση,
έναν χρόνος σ' αν περάση.

„ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΦΩΣ“
Gaste.

20

Η ΜΟΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΟΥΔΕΠΟΤΕ!

Ούτε ήτο δυνατόν ποτε να συμβιβασθή ή 'Αλβανία με μόνον τας Καναρίους νήσους και την 'Υκοχάμαν. Ο ύποστηρίζων τὸ αντίθετον, τὸ ἴδιον ύποστηρίζει. Δὲν εἶναι δυνατόν να παροραθοῦν συμφέροντα και δικαιώματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶπέ ποτε τίποτε ή ἱστορία. Ἴδου τὸ πρότυπον τῆς Ρωσσίας.

Ποῖον ήθέλατε καλλίτερον κράτος; Τί εὐγενέστερον τῆς σφαγῆς και τῆς ἀναρχίας, ή ὁποία τονώνει τὸν ὄργανισμόν, ἐξασφαλίζει τὸ γῆρας και πολλαπλασιάζει τὰς ἡδονὰς και τὰς ἀπολαύσεις τῆς ἀπελπισίας και τοῦ θρήνου;

Ἴδου διατί εἶπομεν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀρθρου ἡμῶν τούτου—και ὄχι τοῦ ἄλλου—ὅτι, ὅταν δὲν ὑπάρχη σταθερότης παραλυσίας εἰς τὴν ἐκφρασιν τῶν πειρασμῶν μίας ιδέας πρὸς ἀλλήλους και πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

«Γλυκύτερος ὁ θάνατος ή τῶν ἐτῶν ὁ σάλος», εἰάν πρόκηται να ζῆ κανεὶς διὰ να ἔχη μόνον τὸ ἰδικόν του, χωρὶς να περιβουτᾶ ἀνενόητος και τὸ τοῦ πλησίον! Ἀναπτύξας ὁ ἄνθρωπος, ἀφ' ἧς ἐδημιουργήθη, τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ και τοὺς ὀδόντας, ἐπῆλθε τὸ ποθοῦμενον. Καὶ βλέπομεν οὕτω σήμερον ἐπὶ τῶν πρώτων γραμμῶν τοῦ μεγαλείου και τοῦ πολιτισμοῦ τῆν Ρωσσίαν, Βουλγαρίαν και Ἀλβανίαν, ἐνῶ μεγάλα και ἀνθοῦσαι ἄλλοτε ἱστορικαὶ κωμοπόλεις, ὅπως ή Ἀγγλία, ή Γαλλία, ή Ἀμερική και τὰ περιχώρα, δὲν κατώρθωσαν ἀκόμη να νικηθοῦν και εὐτυχίσουν.

Ἀλλὰ, παρὰ ταῦτα, μένουν ἀκόμη και εἰς τὴν Ρωσσίαν και εἰς τὴν Βουλγαρίαν και εἰς τὴν Ἀλβανίαν δυνάμεις, ὥστε να δυνηθοῦν ν' ἀντεπεξέλθουν ἐναντίον τοῦ φωτός τοῦ πολιτισμοῦ και τῆς δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον ἔρχεται ν' ἀπειλήσῃ τὴν δόξαν τῆς ἐκπάγλου σταδιοδρομίας των και να τοὺς ἀμφισβητήσῃ τὴν τιμὴν και τὴν ὑπόληψιν ὑψηλῶν ιδεῶδων στηριζομένων εἰς τὸν ξεκοιλιασμόν και τὴν διασπῆν, εἰς τὰς εὐγενεστέρας δηλαδὴ ἀρετὰς, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει να στηριχθῇ τοῦ λοιποῦ ὁ Κόσμος.

Ἐντεῦθεν και ή γνώμη, ὅτι ζητῶν ἀκόμη θρόνον ὁ Βῆδ, ἐκθρονισθεὶς ὁ Φερδινάνδος και ὁ Λενὶν κυβερνῶν με τὸ Ἐθαγγέλιον τῆς ὠραιότητος ἠθικῆς εἰς τὰς χεῖρας, δὲν θα καταστῇ δυνατόν ν' ἀποφευχθῇ τὸ διακαῶς ποθοῦμενον ὑπὸ τῆς Ἀνθρωπότητος, ή ὁποία ἤρχισε ν' ἀηδιάζῃ τὸ τέλος τοῦ πολέμου.

Ὅχι δὲ μόνον τοῦτο. Ὅταν ἐπιστῇ ή ὥρα, ἐπέστη. Καὶ τότε με ποῖον δικαίωμα θα μᾶς ἤρνεϊτο κανεὶς να ἐπιμείνωμεν ὑποστηρίζοντες ὅτι και ταῦτα ποιῆσαι, κάκεινα μὴ ἀφιέναι; Διότι ναὶ μεν οὐδέτερος τῶν ἀντιφρονούντων ἐπὶ τῆς τύχης τῶν νέων Ἐθνῶν και τῶν νέων ἀπὸ Ρωσσίας ὑπερλάμπρων ιδεῶν ἔχει τὴν ἀντίρρησην εἰς τὸ παρὰ τῶν ἄλλων ὑποστηριζόμενον, ἀλλ' ὑπάρχουν ὅμως και ιδέαι παραμένουσαι μετὰ σταθερότητος εἰς τὸ σημεῖον τῆς ραγδαίας ἐξελλξεῶς των, και δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλωμεν ὅτι μετὰ πάσης ὀρθότητος συνεζητήσαμεν τὸ ζήτημα.

Ἡ μήπως θα μᾶς ἔλεγε κανεὶς ὅτι σοβαρολογοῦμεν τὰ ἀντίθετα πρὸςβεύοντες και διαφωτίζοντες ἐκ καθήκοντος τὸ κοινόν; Δὲν νομίζομεν ὅτι χρειάζεται εὐρύτερα ἀνάπτυξις τοῦ θέματος!

N-Y-D.

Ο ΦΑΝΟΣ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Μέσα στή σάλα τοῦ χοροῦ, που λάμπουν τόσα κάλλη
κι ἀστράφτουν σ' αν να θέλουμε τὸ νοῦ μας να σαστίσουν,
κρέμονται γλόμποι ηλεκτρικοί, πολύχρωμοι μεγάλοι,
και μοιάζουν μ' ἄστρα, που γλῶκα τὴ λάμψη τους σκορπίζουν.

Ὅμως γιὰ ἰδέτε ἕνα μικρὸ μᾶ και γεμάτο χάση
Φανός, που θα τὸν ζήλευαν τῆς Βλασφῆς οἱ δρόμοι.
Δὲ φέγγει σ' αν ηλεκτρικὸ δημοτικὸ λυχνάρι,
μᾶ εἶναι τὸ φῶς του πὺ γλυκὸ κι' ἀπ' τῆς αὐγῆς ἀκόμη.

Φανέ, που ρίχνεις τέτοιο φῶς γλυκὸ σ' αν... πυροφάνι,
ποιὸς ἐδῶ μέσα σ' ἔφερε τὴ λάμψη σου να χύσης;
Δὲ σ' ἔστειλαν στὸ Δῆμό μας δικό του να σὲ κίνη
και κάποια τῆς Ἀθήνας του πλατεῖα να φωτίσης;

Ὡ φῶς! ὦ φῶς καλότυχο! τὴν ὥρα που οἱ ἀδελφοὶ σου
σ' αν τοιμπλιασμένοι βλέπουνε τοὺς δ' ἰλους Ἀθηναίους
να περπατοῦνε στὰ στεράβια, ή λάμψη ή δυνατὴ σου
φωτίζει πλῆθος χορευτῆς μεσόκοπους και νέους.

Φῶτιζε, φῶτιζε, Φανέ, αὐτοὺς που σὲ κρατοῦνε
εἶναι ὅσοι δὲ νυστίζουνε και ἔξερουν να γλεντίσουν.
Πόσοι δὲ θάθελαν ἐδῶ μαζί μ' ἐσὲ να μποῦνε
αν ἤξεραν τί θάβλεπαν και τί θα συναντήσουν.

Μᾶ ὅταν τὸ λάδι σου, Φανέ, σου λείψη, τί θα γίνῃς;
Τί;... Κι' ἄλλο θ' ἄ σου βάλουμε γιὰ να φωτίσης πάλι
ὅσους μᾶς ποῦν πὸς θέλουμε τὴ λ' ἰψη σου να χύσης
και θα ξαναρθοῦν στὸ χορὸ με τ' ἄλλο καρναβάλι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΑΓΑΘΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἐνθυμοῦμαι πάντοτε τὴν θεωρίαν σοφοῦ φιλοσόφου μου, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποτὲ δὲν χορεύει και με τὰ δύο πόδια μαζί· σηκώνει πρώταν τὸ ἕν και ὑστερον τὸ ἄλλο, ὅπως και διαν περιπατῇ. Ἡ θεωρία αὕτη, τὴν ὁποῖαν ἐδίδοσα και ἀρχὰς ν' ἀπολαθῶ ἐπιτελῶς, διαν τὴν ἐνόησα κατὰ βάθος, μ' ἐβγαλεν ἀπὸ πολλὰς δυσκόλους περιουσίας. Διότι—διὰ να εἶπωμεν τὴν ἀλήθειαν—οὐδὲν τελειότερον ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο πόδι, διαν φορῇ παποῦτοι καλῶς προσημοζόμενον εἰς τὴν διαν κατασκευὴν του. Ὁ Στάνιαλ κάποιον ἀναφέρει ὅτι διὰ να γνωρίσης καλῶς τὴν ψυχὴν μᾶς ὁ ραῖας γυναίκας πρέπει να ἴδῃς τὴν κνήμη της. Καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει διὰ μίαν ἀκόμη φορὴν, ὅτι πάντοτε εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν αἱ μεγάλα ἀλήθειαι κρυπτοῦν. Προσέξαιτε, παρακαλῶ, εἰς τὴν ἐμφάνισιν μᾶς νεαρὰς και ὠραίας γυναίκος. Τί πρῶτον θα προσελκύσῃ τὸ βλέμμα σας; Ἡ ὠραιότητος της και ή δροσερότης της. Εἶναι τοῦτο ή δὲν εἶναι ἀπόδειξις, ὅτι ή γυναίκα εἶναι τὸ τελειότερον πλάσμα τοῦ δημιουργοῦ; Σήμερον, βεβαίως, ἀδιαφοροῦμεν, αν οἱ ποιηταὶ ἐπιμένουν διὰ ὁ ἄνθρωπος ὁ αἰστορικὸς πρέπει ν' ἀγαπᾶ τὰ ἀνθη και τὴν μουσικήν. Ἀλλ' ὁ δαιμόνιος ἐκεῖνος Σωκράτης, ὅπως ἀνέπτυξεν ὁ Πλάτων εἰς τὸ Συμπόσιόν του, διδάχθεις ἀπὸ τὴν Αἰσιμίαν τὸν Ἐρωτα, ἐβεβαίωσε τὴν γενομένην κατὸν παρατήρησιν, ὅτι εἰς τὴν γυναικείαν εὐαισθησίαν συντείνει πολὺ να ἐπαινήσῃ κανεὶς τὴν κομψότητα της περιβολῆς της. Ἐνεκα τούτου πολλοὶ ἀνδρες τῶν ἐρωτικῶν τετρασμάτων ὄργα καταλαβαίνουν, ὅτι τὸ πᾶν δὲν εἶναι ν' ἀγαπᾶς, ἀλλὰ και να τρώγῃς. Ἐπειδὴ εἰς ἕν καλὸν συμπόσιον, μετὰ ή ἄνευ προσκλήσεως, εἶναι πλέον εὐχάριστον διὰ σὲ αν ἔχῃς παρακαθήμενην σου μίαν κούριαν, που γνωρίζεις καλῶς τὴν ζωὴν. Ἴδου λοιπὸν, ὅτι καταλήγομεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ζητήματος. Οὐδὲ χρειάζεται ή Αὐδία λῆθος διὰ να ἐνοήσωμεν, ὅτι ὅλα αἱ πράξεις τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχουν ἀρχὴν και τέλος. Πιθανὸν ή φιλοσοφία τοῦ Μπέρξον ν' ἀρνεῖται τὰ πορίσματά της ἀπὸ τὸν νόμον τῆς προτεραιότητος· ἀλλ' αν κάθε ἀνθρώπος ἐπερίμενε τὴν οἰκίαν του εἰς τὸν ἔρωτα της γυναικός, ή ὁποία ἐννοεῖ να παίζῃ διαρκῶς με τὸ ξεφύλλισμα τῆς μαργαρίτας, ἐρωτῶσα «μ' ἀγαπᾶ δὲν μ' ἀγαπᾶ;» τότε δὲν θα ὑπῆρχεν ἔρως, οὔτε τὸ θεῖον αὐτὸ δημιούργημα, που καλεῖται θῆλυ, θα ἐδέσποζε τῶσον τῆς πορείας τοῦ κόσμου. Ὅλα τὰ πράγματα ἔχουν τὸν ρυθμόν των. Συνεπῶς και τὸ ἐρωτικὸν ἐπεισόδιον, που ἐκαυδάσισε τῶσον τοὺς Ἀθηναίους δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο ή μία ἐκδηλώσις τῆς κυριαρχούσης εἰς τὴν φύσιν ἀλληλουχίας τῶν ὄντων και τῶν γεγοῦστων. Ἄς μὴ ζητοῦμεν εἰς τὸ καθεὶν, ὅτι ὑπάρχει μόνον. Τοῦτο εἶναι τὸ καλλίτερον.

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΨΑΚΟΣ

Ο «Φανός» αὐριον, ὅπως και ὅλα αἱ ἄλλαι συνάδελφοι, δὲν θα ἐκδοθῇ ἕνεκα τῆς... κοπώσεως τῶν συντακτῶν του.

ΨΥΧΟΥΔΑ

Πολλὲς φορὲς ἠρωτήθην που ἄραγε να εὐρίσκειται ὁ Πάπας διαν δύνει ὁ ἥλιος. Μετὰ πολλὰς και ἐπισταμένας ἐρεῦνας κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν μπορεῖ να εὐρίσκειται ἄλλου παρὰ εἰς τὴν οὐκίαν.

Οἱ παρακολουθοῦντες τοὺς κινηματογράφους ἀποροῦν διὰ τὴν καθ, οκάσιον Τρίτην παρατηρουμένην γυναικείαν κομοσορροήν. Ἡ ἀπάντησις εἶνε ἀπλουσιότη. Αἱ γυναῖκες, που σὴν ἠδῶς πηγαίνουν εἰς τὰ ἐμπορικὰ, καταλήγουν τὴν Τρίτην εἰς τοὺς κινηματογράφους ἐπειδὴ δὲν θέλουν να κάμουν τὰ φρόνια τοὺς Τριυάτικα.

Ὁ γέρο χωριάτης, που μοῦ φέρνει κάθε μέρα χόρτα και ρίζες τοῦ βουνοῦ, ἤρχισε ἀπὸ τινος να ζητῇ αὐξοῖν τῆς πληρωμῆς του. Εἰς τὴν ἐρώτησίν μου δὲ περὶ τῶν λόγων τῶν ὑπερβολικῶν του ἀξιῶσεων, μοῦ ἀπήγησε: «Ἐπὶ τέλους, κύριε, εἶμαι κι' ἐγὼ Ριζοσπάσις».

Πολλὲς φορὲς προσεπάθησα να κατασκευάσω ριζόγαλον χωρὶς ρίζη και χωρὶς γάλα. Τὸ ἀποτελεσμα τῶν προσπαθειῶν μου ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε πάντοτε ἀρνητικόν, διαν ὅμως κατορθῶσα τὸ ζητούμενον θα ἀνοίξω γαλακτοπωλείον.

Τί πράγμα πολυποικίλον
Ποῦ εἶν' αὐτὸς ὁ ἔρως
Ὅτε τὰ μύθια ὠφελοῦν
Ὅτι ή ἄλλαξ' ἀέρος.

Σ-ΑΧ-Α

Ο ΑΡΧΙΜΑΣΚΑΡΑΣ

Εἴσασι' ὅλοι μασκαράδες,
ἄφενιάδες και κούραδες,
κι' ἐγὼ εἶμ' ὁ πρώτος πρώτος
μάσκαρᾶς,

Και σηκώνω τὸ ποιητήν,
μεσ' αὐτὸ τὸ πανηγύρι
κι' εἰς ὑγειαν τὸ ἀδειάζω
τῆς χαρᾶς!

Γιὰ κανένα δὲ με νοιάζει,
τίποτε δὲ με ξεπλάζει
οὔτ' ἐπὶ ἡ Κοινωνία
τῶν Ἐθνῶν».

Μεσ' στὰ γλέντια σας τρυπῶν
κι ὅλα σας τὰ καμαρώνω
εἰς τὰ χέρια μου κρατώντας
τὸν... Φανόν!

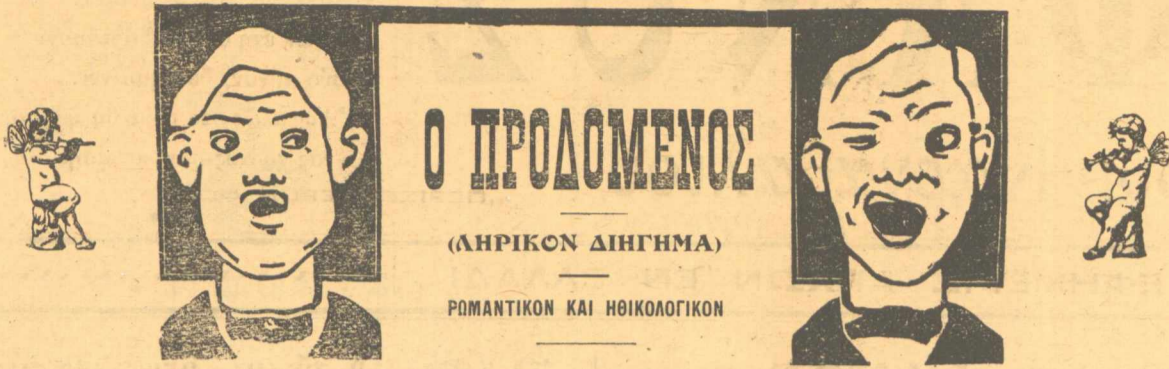
Ζήτω ὁ Λόυδ Τζῶρτζι! φωνάζω.
Και ὁ Γουίλσον! ἀλαλάζω.
Νὰ μᾶς ζήσῃ και ὁ Τίγρης
Κλεμανῶ!

Κι ὁ Λενὶν! και ὅλ' ή σφαιρα
Ἐγὼ ὅλους πέρα πέρα
τοὺς λατρεύω και κανένα
δὲ μισῶ.

Τὸ ποιητήν νᾶν' γεμάτο
και ν' ἀδειάζῃ ὡς τὸν πάτο—
να, μονάχα τί φροντίζω,
τί ζητῶ.

Ὅλα τ' ἄλλα τὰ χαρίζω
και γιὰ νὰ μὴ σᾶς σκοτίζω
πιά, σωματικῶς και σᾶς διπλο—
χαιριεῶ!

ΝΟΥΜΑΣ

Ήταν η μελαγχολική βραδιά της 'Αποκρηάς'.
Τ' ασιτέρια πένθος είχανε κ' εσφύριζε ο βοριάς,
άπως σφυρίζ' η μηχανή του Κηφισοαϊκού-
δλα μου προμηθεύσανε τον ερχομό κακού.
Είχα σφιγμένη την καρδιά καθώς κυρίας σιγήθεια
κορσές τα σφίγγει δυνατά για να κρυφτή η αλήθεια,
κι ο ρούς μου προδοσε έκανε σιγής τοέπης μου τα βράθη
διαν εμπρός μου επρόβαλε, μ' εκοίταζε κ' εστάθη
έκεινη! Δεν είχε όνειρο! Τη βλέπω και με βλέπει
κι άμέσως συλλογίζομαι να της μιλήσω αν πρόβη.
Της στέλω τότε σιναγαμύ μικρό και πονεμένο-
την κεφαλή της γέρνει αυτή σαν άνθος μαρομένο-
πρός το δεξιά τον ώμο της. Τη βλέπω, τη λυπάμαι.
Μά στή σιγμή, δει μόυχε ειπεί πως δε θα βγή, θυ-
(μύμαι.
Ποιό αστροπελέκι τ' ουρανού ποτέ του τέτοιον κορότο
έκαμε η ποιό τη θάλασσα συντάραξε μπουρλότι
κ' η εκρηγή του άνοιξε μες στο νερό μια τρύπα,
άπως ετρανταζε δλ' η γής, διαν έγω της είπα :

—'Αθλιο πλάσμα, μ' άπαιτς λοιπόν και με προδίνεις
και μες στους δρόμους μοναχός να τριγυρνώ μ' ά-
(φίνεις ;
'Ω προδοσίας γέννημα ! φρικτό ξέβρασμα του 'Αδη!
φειδί με σχήμα γυναικός ! Δέ μ' είδες σιδ σκοιάδι
για τοιούτο και δεν πρόφτασες μακριά από με να φύγης!
'Ενώ παράδεισο ζητώ την κόλαση μου άνοιγεις
έσθ, πού της αγάπης μου τον πλοΐον σπαταλάς,
'όπως δε θα τον ξόδευε μήτε κι ο Σπαταλάς !
Λοιπόν τί έχεις σιά σιγήθεια σου καρδιά η μη καρδιά
και τώρα μου δημιουργείς τέτοια μικρή βραδιά ;
Για ιδές τσιτέρια τουρανού πως με κοιτούν θλιμένα-
κλαίτε κι αυτά σιδόν πόνο μου και με θρηνούν, οϊμένα!
'Ωϊμένα ! οϊμένα ! τί να πω σε τέτοια προδοσία !
Γύρω μου μόνο χαλασμός, σκοιάδι, άπελπισία !
Στά χείλη μου είχε δλάκαιρος ο σιναγαμός της
(Πλάσης'
μήτε ο Στρατήγης έβγαλε, μήτε κι ο Μαλακάσης
τέτοιο μικρό άνασιτέναγμα για κείνο το 'Αριστείο,
διαν τους είπαν, πως καιμυός θα μείνη και στους δύο
ο τίτλος του 'Ακαδημαϊκού ! Μες στην καρδιά μου
(βράζει
άγριος θυμός ! σις φλέβες μου το αίμά μου κοχλάζει !
Θά σε φονέψω ! ως θάλεγεν άγρός Ψυχαριστής.
Γονάτισε ! σιδ ίδιο σου το γαίμας θα λουοίης !
'Αθλιο πλάσμα ! άφου ήθελες να με προδώσως τόσο,
να μ' αναγκάσως να γενώ φονιάς, να σε σκοτώσω
κ' έτσι διπλό εγκλήματος να γίνης η αιτία
και τον άφ'όδ μου έρωτα να κάμης άμαρτία,
'ωνά άμαρτία αληθινή', καθώς λέει κι ο Πολέμης
συνα μές στα τραγούδια του, και τώρα έ-σι να τρέμω,
γιατί δεν άποφάσιζες καλλίτερα να ζήσης
σάν καλογρηά και πίσω σου μνήμη άγαθή ν' άφίσης ;
'Ω ! τότε π'άν θα ελάτρευα τον έρωτα τον πλάνο
και δε θα με φαντάζοταν σαν ποιητή 'Απουάνο !
'Ω φρίκη, ω μαρτύριο ! ω κοφτερά μαχαίρια,
που εδύδιαν σιδ σιγήθός μου τα φονικά σου χέρια !
Μαύρο σκοιάδι φαιτερό έχ' η ψυχή μου γίνει
σαν νάκλεισε σιά βράθη της τη μουσα του 'Αροσίη !

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εκφράζω τας ευχαριστίας μου προς τον διακε-
κριμένον Ιατρόν της πόλεός μας κ. Γ. Μακελάσην,
διότι δεν έσωσεν ει βεβαίον θανάτου τον προσφι-
λή μου θείον, έφοπλιστήν Α. Στραβοτιμύνην. Του-
ούτος Ιατροί τιμώσι πράγματι την επιστήμην και
την φιλανθρωπίαν. Η παρούσα μη θεωρηθήτω
και ως ιδιαίτερα πρόσκλησις προς τους δανειστάς
μου.

Τεροννήμων Ανδρομίδας

ΕΤΟΙΜΑΣΘΗΤΕ

**ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ
ΤΩΝ 75 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ**

Γυναίκα, πού ο' αγάπησα χωρίς να μ' αγαπήσης,
άπονε τόσο αν ήθελες φρικιά να μ' άπαιτήσης,
τουλάχιστο δεν έθαζες μια μάυρη προσοπίδα ; ...

—Μά δεν εδιάβασες, καλέ, τί γράφ' η εφημερίδα ;
η μάσκ' απαγορεύεται απ' την 'Ασινομία !
Ίσως να πής πως είν' αυτά λόγια της καρβάνας,
πού για χρονογραφήματα τα κληγγά ο Νιρδάνας-
δμως έγω συνήθισα να σέβουμε τους νόμους
για τοιούτο μάσκα δε φορώ σαν τριγυρνώ στους δρό-
(μους...

Μ' άρέπλισε ! και του βρυμού περνά η τρικνυμία
'Εχ' η άθλια δίκαιο, ψεύδουσα κ' εντός μου
μονάχα ο πόνος έμεινε. Κ' έτσι της είπα:—Δός μου !
α ! δός μου π'άν μιαν ύστερη ματιά σου να την έχω
για σύντροφ' όπου μόνος μου χωρίς ζωή θα τρέχω,
σαν καρβάκι καταπώς το τραγουδάς: ο Πορξέρας !...

Σταμίτησα σαν σιναγαμός παριπονηάους λύρας.
'Από τον πόνο τον πολύ σαν άρθρο Καθαράνη
στεκόμωνα ξεκάφρωτος. Συνήθισα σε λιγάκι
κάνω να φύγω κι άγροικώ να μου φωνάζη:—Στά-
(σου !
στάσου και θέλω να σου ειπώ, τοελλέ δυστυχισμένη !
Της άπαντώ : Τί θα μου πής ; σιην προδοσία μένε
πιστή κι άδικιολόγητη !... —'Θεε δικαιοκρίτη !
με βρίζει ! εφώταξε κι αυτή' μα άς π'άμε πάλι σπύτι
να μάθης αν σε πρόδωσα- άνθρωποι εδω περνούνε
που μ' άκουν και πιθανό κακό για με να είπουνε !

'Αμφίβολος άπόμεινα—κ' Ίσως να μένω άκόμη—
τόσο είχαν γίνει οι γνώμές μου παρόμοιες με Π'όπ
(γνώμη.
Με σάοτισαν, τ'ορξίζομαι, τα λόγια της. Σηκόνω
τα μάτια μου σιδόν ουρανό, τα χέρια μου σιναρόνω
και μένω εκεί κοιτάζοντας τη σκοτεινιά του άπειρου.
'Εγινε δακά ο δλάκαιρο σαν του Μελά του Σπύρου.
Δεν ξέρω πως μου φάνηκεν ο κόσμος βλος μνήια
και προς τη χώρα των νεκρών κινώ μ' άργό το βήμα.

—Πού π'ας ! πού π'ας ! κακόμοιρε ! φωνάζει εκείνη
(πάλι.
Κ' έγω, πού μαύρους στοχασμούς είχα μες σιδ κεφαλή,
της άπαντώ:—Μάθε, σκληρή, πως όποιος προδοθή,
σαν τον Ξερόπουλο ζητά για π'άντα να χαθή.
—Αυτός δεν αυτοκτονήσε- τόπε πως θα το κάνη
μα γλήγορα μετάνιωσε και τώρα δεν τον φτάνει
δλον του κόσμου το χαρτί καινούργια έργα να γράφη !...

Είδα πως είχε άδύνατο αυτή η ιστορία να πάνη
και παύρω την άπόφαση να φύγω ! Δίχως μια
λέξη να ειπώ και με νηχή γεμάτη τρικνυμία,
κλείνοιας και σιά σιγήθη μου της προδοσίας τον τρέμο
γλήγορα φεύγω. Μ' έβγαλεν η τύχη μου σε δόβιο
πού σιά 'Ολύμπια μ' έφερε. Για τοιούτο κι αν με ίδητε
σαν κοΐκος νάμαι μόνος μου μη με συνεριστήτε.

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ON DMND Iustitu 3 franchisee connai sans
Grec, sage femme, pour ensnau deux appetits
dame-jeanes de bon femme ils. Sa dresser au
bourrau.

POUR LE MI-CAREME :

GRAND BAL
au profit
DES PAUVRES ARMATEURS
de Mer et de Terre

On trouve des bidets chez les dames patronesses

ΑΠΩΛΕΣΘΗ κύων φός-τέριεο, κοφός και με
κομένην την ουράν, άκρύων εις το όνομα 'Αζώο.
'Ο εδών παραλαίεται να κρατήση την ουράν και
να φέρη τον κύνα εις τα γραφεία μας.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ άναγνώστα. 'Απευθυντέον εις τα
γραφεία της 'Εθνικής Λαμπηδόνος'.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
Ο ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ
ΕΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

'Ερωτήσαντες τον κ. ύπουργόν του 'Επισιτισμού,
μ' άνακοινοΰται τα εξής ;
'Ενεκα της άφίξεως πολλών φορτίων γαιανθρά-
κων υπεβιάσθησαν αι τιμαί των ύποδημάτων εις
130 δραχμάς, των καπέλων εις 65, των λαιμοδετών
εις 37 και 50! των αψών εις 3 και 85 το ζεύγος.
'Εξ άλλου προς πληρεστέραν εξασφάλισιν της έ-
παρκείας του κράτους το Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον
ένέκρινε σχέδιον εξαγωγής 2000 βοών εις 'Αβυσσι-
νίαν ελπίζεται δε ν' αυξήση η παραγωγή ένεκα των
σφαζομένων αγελάδων, γιδών και προβατιών.
Ταυτοχρόνως εξαιρετικά μέτρα ελήφθησαν, εν συ-
νενοήσει και μετά του 'Υπουργείου των Οικονομι-
κών διά την ταπεινότεραν και άσφαλεστέραν έκλυρ-
σοκρότησιν των διανεμομένων πωλείων.
'Εν τέλει ο κ. ύπουργός μ' άββαίωσεν, ότι δεν
γίνεται τίποτε, το όποιον να μη έπρεπε να παραλει-
φθῆ.
***

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ

Εις τον Γ. Νάζον	το 'Ορεστέιον
Γ. Φιλάρετον και Σ. Παγατέλην	το Ούμοριστειον
Γ. Π'όπ	το Εύρωστέιον
Γ. Στρατήγην	το 'Αχαοιστέιον
Φ. Σεργιέτην και 'Αγγ. Μεταξ'ων	το 'Αρωστέιον
Τ. Πετσάλην	το 'Εριστέιον
Καμπάνην και Πασαγιάννην	το Ευριστέιον
Βιοβίλην και Παπαντωνάκην	το 'Αχηστέιον
Α. Καβαράνην	το 'Αοριστέιον
Α. Σικελιανόν	το Χαριστέιον
Σ. Δάφνην	το Δυσσαρεστέιον
Γρ. Ξερόπουλον	το 'Αλιστέιον
Στ. Δέλλα και Α. Σακελλάριον	το 'Αγχιστέιον
	των γραμμάτων

ΑΠΩΛΕΣΘΗ !

μία εδ'φρολογία μας. 'Ο εδ'δ'ν στήν παρακαλείται
να την κρατήση και άμοιφθήσεται γενναίως.

ΓΕΓΟΝΟΣ ! ΓΕΓΟΝΟΣ !

'Ο καλλίτερος τρόπος δια να διασκοιδάζετε είναι
να έχετε λεπτά.

ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΙΖΟΜΕΝ !

δι το καλλίτερον φάρμακον κατά της άγροπνίας εί-
ναι ο ύπνος. Μένοι προμηθευται οι εδ'θυμογράφοι
του 'Φανού'.

ΕΚΚΛΑΠΗ ! ΕΚΚΛΑΠΗ !

μία ώραία σκέψις ενός των συντακτών μας Εϊδο-
ποιήθη η 'Ασινομία. 'Αν άνακαίτη ήδη η την δημο-
οιεύσωμεν εις το φύλλον του προσεχούς έτους.

ΤΡΕΞΑΤΕ ! ΤΡΕΞΑΤΕ !

Εις τα γραφεία του 'Φανού' άπάροχον μεγάλας
ποσότητες ιδεών πως έπρεπε να γίνη τελειοίερα η
διεξαγωγή του χοροΰ. Δίδεται δείγμα εις πάντα αι-
τούνηα.

ΠΡΟΣΟΧΗ !

Το μόνον γνήσιον 'Αγγλικόν ύλας πωλείται εδ'δ'
των 'Αθηναίων κωμοδιογράφων. 'Αποφεύγετε τας
άπομιμήσεις.

ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣΩΤΗΡΙΟΙ !

προθέσεις του 'Φανού' είναι παύρηστοι. Δεν ύ-
πάρχει άνάγκη ρεκλάμας. Κατασκευάζονται επί με-
τω εντός των γραφείων μας.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ! ΕΥΚΑΙΡΙΑ !

Θέτομεν εις την διάθεσιν του κοινοΰ τα μόλις ά-
φιχθέντα εις ποσότητα 30000 εδ'φρολογήματα των ε-
πικριτών μας.

ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο... «ΦΑΝΟΣ» !

Π η'ν' a pas qu'un... «Phanos» !
Το εδ'θηρότερον και εδ'ρησιότερον των φροιστι-
κών ειδών. Τιμαί άσυναγώνιστοι.

ΕΦΘΑΣΑΝ ! ΕΦΘΑΣΑΝ !

εις τα γραφεία του 'Φανού' δύο φορτία γνησίων ύ-
λατος. Θα χρησιμοποιηθούν εις το φύλλον του έπο-
μένου έτους.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

(ΔΙΗΓΗΜΑ ΚΥΒΙΣΤΙΚΟΝ)

Ὁ ἥλιος ἔλαμπεν εἰς τὸν οὐρανὸν χρυσοῦς, ὡς πεντόλιον. Τὸ θέαμα ἦτο γελοῖον. Μολοντιοῦτο εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ τραῦμα καὶ τὰ ἀμάξια καὶ τὰ αὐτοκίνητα ἀνῆρχοντο καὶ κατήρχοντο βιαστικά ἢ ἀργά. Ὅπως δῆλοιτε τὰ πάντα ἐκινουῦντο, καθ' ἣν στιγμήν εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἀριστεροῦ διὰ τὸν κατερχόμενον καὶ δεξιῦ διὰ τὸν ἀνερχόμενον πεζοδρομίου συνηγήθησαν οἱ δύο νέοι. Ὁ Γεώργιος ἢ Γῶγος καὶ ἡ Ἐλενίτσα ἢ Νίτσα. Ἐγαπῶντο περιπατῶς, ὅπως συμβαίνει πάντοτε εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν, διὰν προέκειται ν' ἀγαπῶνται δύο νέοι. Μία ἀκίς ἤλιον διεισόδουσε διὰ τοῦ πύλου τῆς Νίτσας καὶ ἐχρῶσθε τὴν ξανθὴν κόμην τῆς. Ὁ Γεώργιος τὸ ἀντελήφθη καὶ ἀνεσιτέναξεν. Οἱ διαβάται παρήλθον ἀδιάφοροι. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ Γεώργιος εἶπεν εἰς τὴν Νίτσα.

- Καλημέρα, Νίτσα.
- Διατί καλημέρα, Γῶγέ μου, ἀφοῦ ἤμπορεῖ καὶ νὰ βορέξῃ;
- Ἐχω τὸν μουσαμῆν μου.
- Κ' ἐγὼ τὴν ὀμπρέλλα μου.
- Εἶδες τὴ Μαρίκα;
- Ἐπέρασε μὲ τὸ αὐτοκίνητο.
- Νομίζω, διὰ μ' ἐκαλημέρισε.
- Αὐτὸ ἀκριβῶς συντέθη καὶ εἰς ἐμέ.
- Τί περισσότερο σύμπωσις.

Οἱ δύο νέοι ἐδιψιόθησαν εἰς ρεμβασμούς. Ἄλλ' ὁ κόσμος, ποὺ ἀντιπαρήρχετο, δὲν ἤκουσε τί ἔλεγον αἱ φηγαὶ τῶν.

- Αἴφνης ὁ Γεώργιος ἐφώναξε.
- Ἴδου τὴ τραῦμα! ἀνεβαίνουμε;
- Ὁχι, ἀπεκρίθη ἡ Νίτσα. Μ' ἀρέσει τὸ ἀντικατόπιρμα εἰς τὴν λάμπουσαν ἀσφαλτοῦ.
- Ἀχ! αὐτὴ ἡ ὥραιότητά σου! ἐσιτέναξεν ὁ Γεώργιος ὡς πρὸς αὐτὰς διὰ μέσον τῶν φύλλων ἀμυγδαλῆς ἀνθρομένης καὶ διαχρονούσης ἰαντιοῦ τὸ λεπτὸν ἀρωμά τῆς.

— Παραμέρισε! Ἐρχεται ἕνα αὐτοκίνητο! ἐφώναξεν ἡ Νίτσα.

— Τὸ ἴδιο κάνει! ἀπήντησεν ὁ Γεώργιος, προσβλέπων ἀπενῶς τὴν φίλην του.

Ἡ Νίτσα ἐνόησε τὸν σιοχασμόν τοῦ Γῶγος τῆς καὶ ἐπιθύρησε μουσικῶς.

- Καλέ!
- Ἄ! ἄ! νὰ ὁ Νιυτῆς μὲ τὴν Κικὴ! ἀνέκραξεν ὁ Γεώργιος μὲ κεκλεισμένα τὰ χεῖλη.
- Ἐπαντιεῦθησαν λοιπὸν;
- Πρὸ πολλοῦ ἢ τοῖλάχιον γθές.

Ἐπηκολούθησε σιγῇ. Οἱ ἄνθρωποι, τὰ τραῦμα, τὰ ἀμάξια καὶ τ' αὐτοκίνητα ἀνῆρχοντο καὶ κατήρχοντο ἀδιακώπως. Ὁ Γεώργιος διέκοψε τὴν σιωπὴν καὶ εἶπεν εἰς τὴν Νίτσα.

- Ὁρθονὰρ, Νίτσα.
- Ὁρθονὰρ, Γῶγέ μου.

Καὶ οἱ δύο νέοι, ἀδιαφοροῦντες, διὰ τοὺς ἀντιπαρερχομένους διαβάτας, ἐδιψίθησαν τὰ βλέμματά των εἰς τὸ ἄπειρον καὶ πλήρεις ἔρωτος ἐχωρίσθησαν, ἀλληλογνηθέντες καλὴν ὄρεξιν, καθόσον ὁ κώδων τοῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως ἐσήμαινε μετ' ἡσυχίας, καὶ ἄπιν τῆς σχετικῆς πληροφορίας ὑπὸ τοῦ σηματογράφου τοῦ Ἀστεροσκοπείου.

ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ „ΚΑΛΑΘΟΝ ΤΩΝ ΑΧΡΗΣΤΩΝ“

ΣΕ ΜΙΑΝ ΑΓΝΩΣΤΗ

Ποιά νῆσαι; σ' ἐρωτήσαμε
μὰ εὐὸ δὲν ἀποκρίθηρες.
νὰ μᾶς εἰπῆς ἀρνηθῆκες.
ἄλλοῦ ἂν σὲ συναντήσαμε.
Κ' εἶσι ἡσυχίᾳ σ' ἀφίσαμε
καὶ πὰ δὲ σὲ κοιτάσαμε
μ' ὅσο κι ἂν σοῦ φρονάζαμε:
Ἄουά! σ' ἐγνωρίζαμε!

ΣΕ ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ

Τὴν προσωπίδα φέρεις
γιὰ νὰ μὴ σὲ γνωρίσωμε.
Μὰ νὰ κρυφθῆς δὲ μπόρρεις,
γιατί, πρὶν σὲ ρωτήσωμε
ποιά εἶσαι, μᾶς ἐκάλεσες
κοντὰ σου νὰ καθήσωμε
καὶ μᾶς ἐπαράκαλεσες
νὰ μὴ σὲ μαρτυρήσωμε.
Καὶ ποιά δὲ σὲ κοιτάσαμε
κοντὰ σου κι ἂν καθήσαις.
μῆτε καὶ σοῦ φρονάζαμε:
Ἄουά! σ' ἐγνωρίζαμε!

ΚΟΛΙΝΟΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΠΡΩΤΟ-ΦΑΝΟΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ «ΦΑΝΟΥ»

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΥΕΩΣ

Ο Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΤΑΡΝΙΖΕΤΑΙ

(Ἰδιαιτάτον τηλεγράφημα).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Παρασκευὴ Μεσογύκιον. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀποτάκτου ἀνυποτάκτου ἐπιτάκτου συντάκτου μας).—Εἶμαι ἐντυχὴς διὰ τὴν ὄλως ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, τὴν ὅποιαν θὰ σᾶς παράσχω σήμερον. Ἀνελεθὼν εἰς τὸν Πύργον τοῦ Ἀίφφελ, παρηκολούθησα διὰ διοπτρῶν νεοτάτης ἐφευρέσεως ὄλως τὰς λεπτομερείας τῆς παρουσιάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου ἐνώπιον τῆς Διασκέψεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπέβαινε αὐτοκινήτου μὲ τέσσαρας (4) τροχοῦς. Ἐφόρει χειρόκτια καὶ πῖλον (sic), διὰν ἐφθασε πρὸ τοῦ μεγάρου τῆς Διασκέψεως κατήλθε τοῦ αὐτοκινήτου. Ἀνῆλθεν ἔπειτα τὰς κλίμακας σιωπηρῶς καὶ φέρων πάντοτε τὸν πῖλον.

Μεγίστην ἐντύπωσιν προεξένησεν εἰς τοὺς ξένους πολιτικούς ἢ ἐξῆς χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια. Ὁ κ. Βενιζέλος, εἰσερχόμενος, ἐκαθάρισε τοὺς πόδας του ἐπὶ τῆς εἰδικῆς ψάσας, ἡ ὅποια εὐρίσκειτο πρὸ τῆς θύρας. Ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν κύκλων ἀποδίδεται μεγίστη σημασία εἰς τὴν κομοιοστορικὴν αὐτὴν χειρονομίαν τῶν ποδῶν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Αἰφνιδίως ὁ κ. Βενιζέλος ἐπαρτίσθη. Κατάπληξις! Ἡ κατάπληξις αὐτῆς πρῆξθη εἰς τὸν ὅτι ἔλην προσηγορικῶς ἐθεάθη ἐξάγων λευκὸν μανθῆλιον καὶ περιποιούμενος τὴν ριῖνάν του. Ὁ κ. Κλεμανσώ ἠκούσθη φηρυγῶν ἐκκληκτικῶς «Mince!» (λεπτός).

Ἐπειτα ὁ κ. Βενιζέλος εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον μὲ 4 τοίχους, ἔνθα συνεδριάζει ἡ Διασκέψις καὶ δὲν ἠδυνήθη πλεόν νὰ τὸν παρακολουθῆσῃ.

Τότε ἐπέβη τοῦ εἰδικῶς ἀεροπλάνου, τὸ ὅποιον ὁ «Φανὸς» μὴ φειδόμενος ἐξόδων ἔδωκεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀντικατοκίτου του καὶ ἐπέταξα ἐξαλθεν τοῦ Μεγάρου τῆς Διασκέψεως.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐξήρχετο ὁ κ. Βενιζέλος. Καὶ μία λεπτομέρεια. Ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει πάντοτε λευκὴν γενειάδα. Τὸν ἐπλησίασα μὲ τὸ δημοσιογραφικὸν μου βῆροσ καὶ τὸν πρόσεφονησα.

- Μίαν λέξι, κ. Πρόεδρε.
- Λέγετε, μοι ἀπήντησεν.
- Εἶσθε καλὰ, κ. Πρόεδρε;
- Καλὰ, ἐνχαριστῶ.

Εἰς τὴν ἐρώτησίν μου περὶ τῆς ἐκ τῆς Διασκέψεως ἐντυπώσεώς του, ὁ κ. Βενιζέλος μοι ἀπήντησε τὰ ἐξῆς βαρυσήμαντα, τὰ ὅποια παρακαλῶ τονίσαστε καὶ ἐν σειρᾷ ἄρθρων.

- Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἰπω τίποτε.
- Θὰ ὑπογραψῇ ἢ εἰρήνη, κ. Πρόεδρε;
- Δὲν γνωρίζω.

Μεθ' ὃ ἀνῆλθε τοῦ αὐτοκινήτου του, ἀφοῦ προηγουμένως τὸν ἠνυχορίσθησα διὰ τὰς βαρυσήμαντους ἀποκαλύψεις, τὰς ὁποίας εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μοι προσφέρει χάριν τοῦ «Φανοῦ».

ΚΩΦΑΛΛΟΣ ζητεῖ θέσιν εἰς τηλεφωνικὴν ὑπηρεσίαν. Προτιμᾷ δημοσίαν τοιαύτην.

ΜΙΚΡΑΙ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πληροφορία μας ἀσφαλτοῦς πηγῆς ἀναφέρουν: Ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἐπὶ τέλους ν' ἀποστείλῃ τὸ «Ἀριστεῖο» εἰς τὸν κ. Ξενοπούλου.

Ὅτι ἡ Ἡλεκτρικὴ Ἑταιρεία θὰ δίδῃ τοῦ λοιποῦ δωρεάν τὸ ἠλεκτρικὸν εἰς ὄλους τοὺς ὀρθοδόξους Ἕλληνας.

Ὅτι ὁ τέως Τσάρος Νικόλαος δὲν ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων, ἀλλὰ διαμένει ὑπὸ ψευδώνυμον εἰς τὴν Βομβάην.

Ὅτι ὁ Μαρκαντωνάκης ἔπαθεν εἰς τοὺς Παρισίους βαρυστομαχίαν.

Ὅτι ὁ Πρόεδρος Οὐίλσον ἀποδεχθεὶς εὐχαρίστως τὴν πρόσκλησιν τῶν Φαληριωτῶν, θὰ ἔλθῃ νὰ παραθερίσῃ παρὰ τὴν Σούδαν.

Ὅτι οἱ Μπολσεβίκοι τῆς Μόσχας ἀπεφάσισαν νὰ ἐργάζωνται 20 ὥρας τὴν ἡμέραν καὶ νὰ λαμβάνουν ἡμερομίσθιον μόνον 50 λεπτῶν.

Ὅτι εἰς τὴν Βιτρινίτσαν ἀνεκαλύφθη τὸ μικρόβιον τῆς γρίπης.

Ὅτι ὁ Κάιζερ μετανοήσας ἐξήτησε πρὸ τετραμήρου τηλεγραφικῶς ἀπὸ τὸν Πάπαν ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Καὶ ὅτι ἀπ' ὅλα τ' ἀνωτέρω οὔτε μία λέξις δὲν ἔχεται ἀληθείας.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΤΡΑΞΙΟΝ

Ἡ μεγάλη ἀτραξιὸν τοῦ χοροῦ ὀφείλεται εἰς τὴν ἐμπνευσιν τοῦ ἀναλαβόντος τὴν διακόσμησιν τοῦ θεάτρου, καλλιτέχνου κ. Σπ. Γλένη. Τὴν μουσικὴν τοῦ ἄσματος ὕπερ ἐψάλη ὑπὸ τοῦ χοροῦ συνέθεσεν ὁ μουσικοδιδάσκαλος κ. Ν. Λάβδας ἐπὶ στίχων τοῦ κ. Ἡλ. Βουτιεριδῆ γραφέντων ἐπὶ τούτῳ.

ΣΤΙΧΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Αὐτὸ εἶναι οἱ πόλοι τῆς ζωῆς
καὶ ὄλης τῆς βιοπάλης,
ὁ χαριέστατος ψωμῆς
καὶ ὁ ἐρατεινὸς μπακάλης.

***

Τσέπες πολλὰς στὰ ρούχα του
φροντίζει ὁ ἄνθρωπος νάχη,
γιὰ νάχη πάντα ὑπ' ὄψει του
τί παίρνει τὸ στομάχι.

***

Ἄνθρωπε, ἀφοῦ εἶσαι ἱκανὸς
γιὰ ὅτι κι ἂν θελήσης,
κοιμήσου ἂν ἠμπορῆς, χωρὶς
τὰ μάτια σου νὰ κλείσης.

***

Κοντὸς ἂν ἦσαι καὶ ψηλὴ
γυναῖκα ἐρωτευθῆς,
τακούνια βάλε στὸ αἶσθημα
στὸ ὄψος τῆς ν' ἀρθῆς

ΑΝΘΕΜΙΟΣ

ΛΗΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 1919-20 ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

ΚΕΡΑΗ 1.200.000 ΔΡΑΧΜΑΙ

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν: Ἐκδίδονται 100.000 γραμμάτια ἀξίας δραχ. 400.000
» » » Παρέχονται κέρδη εἰς 2.000 γραμμάτια ἀξίας » 200.000

Ἐκαστὸν ἀκέραιον γραμματίον τιμᾶται δρ. 4 δυνάμει νὰ διαιρεθῇ εἰς 4 τέταρτα τοῦ γραμματίου τιμώμενα μῆς δραχμῆς.

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

Κέρδη	ἔξ	Δραχμαὶ	Ἐν ὄλω
1	ἔξ	80,000	80,000
1	ἔξ	20,000	20,000
2	ἀπὸ	2,500	5,000
6	ἀπὸ	1,000	6,000
15	ἀπὸ	400	6,000
25	ἀπὸ	200	5,000
1950	ἀπὸ	40	78,000
2000			200,000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 24 Φεβρουαρίου (9 Μαρτίου) 1919, ἡ δευτέρα τῇ 28 Ἀπριλίου (11 Μαΐου) 1919, ἡ τρίτη τῇ 30 Ἰουνίου (13 Ἰουλίου) 1919, ἡ τετάρτη τῇ 29 Σεπτεμβρίου (12 Ὀκτωβρίου) 1919, ἡ πέμπτη τῇ 24 Νοεμβρίου (7 Δεκεμβρίου) 1919 καὶ ἡ ἕκτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1919 (13 Ἰανουαρίου 1920).

Ο ΦΑΝΟΣ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ ΕΝ ΚΟΠΡΑΙΝΗ

ΚΟΠΡΑΙΝΑ, 14 Φεβρουαρίου 1917. (Ιδιαίτερα ανταπόκρισις του «Φανού» ταχυδρομικώς). Το Τριώδιον ήνοιξε με αληθή τρέλλαν και εις την κομωπολίμ μας, ή οποία ομολογουμένως είχε πολλά χρόνια να διασκεδάση. Έδότη μέγας χορόν χορός εις την οικίαν του άρχοντανθρόπου κ. Αντεριά. Όλος ο ώραιόκοσμος της Κοπραίνης παρερέθη σύσσωμος. Προσεχώς καθέαστα.

Και εν επεισόδιον.

Ό μέλλον να άφικθη άστυνόμος ήθέλησε ν' απαγορεύση τους χορούς, άλλ' ή κοινωνία ήγήρεθη δλόκληρος κατά του νέου αυτού Αττίλα. Έστάλη έντονος διαμαρτυρία προς την Κυβέρνησιν. Υψώσατε φωνήν υπέρ των καταπατουμένων δικαιωμάτων του νομιμόφρονος λαού.

Ουδέτερος

Ο «ΦΑΝΟΣ» ΕΙΣ ΚΟΝΤΟΒΑΖΑΙΝΑΝ

ΚΟΝΤΟΒΑΖΑΙΝΑ 2 Απριλίου 1918 (Ειδικού συνεργάτου μας Ταχυδρομικώς). Η έκδοσις του «Φανού» έχαιρετίσθη με αληθή ένθουσαισμόν εν Κοντοβαζαίνη. Όλα τα φύλλα του έγιναν άνάσταστα. Χωρείτε εύθαρσώς επί το ώραιον έργον σας, διά το όποιον δεχθήτε και τα θερμότατα συγχαρητήρια των φίλων της άληθείας. Ό κ. Πρόεδρος της Κοινοτήτός μας όμως εύρε και πάλιν την εύκαιρίαν να δείξη την εμπάθειάν του, μη θελήσας να υπογράψη την άπόδειξιν του πτωχού Ιεροψάλτου.

Καντηριάσατε δοιμώς την άσύστολον αυτήν πράξιν του ανθρώπου, όστις δην έλησμόνησε τας παλαιάς μεθόδους. Είναι έντροπή να συμβαίνουν τοιαύτα αίσχη. Ό λαμπρός φίλος και αληθής Κοντοβαζαίνιώτης κ. Αθανάσιος Μουστιάς άνεδέξατο εκ της κολυμβήθρας το τέκνον της κυρά-Λάμπραινας, όνομάσας αυτό Φάνην, προς άνάμνησιν του «Φανού». Να τους ζήση!

Αμερόληπτος

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΒΟΥΑΗ. = Καθημερινά άπογευματινά των Έπιτροπών της Έκατονταετηρίδος. Κοσμοπλημμύρα.

ΡΟΠΑΛΑ. = Άρρούν, ένεκα προετοιμασίας του θιάσου διά μίαν μεγάλην έκπληξιν. Αναμείνατε!

ΒΑΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ. = Κήρυγμα από 5 - 6 μ.μ. Λεμονόκουπες έπιτρέπονται λόγω του έξαιρετικού της ήμέρας.

ΓΑΪΤΑΝΑΚΙ. = Άργεί ένεκα 17.70 ο πήχυς.

ΓΚΑΜΗΛΑ. = Έπήγε να πλύνη τα πόδια της.

ΕΜΠΕΡΙΚΕΙΟΝ ΑΣΥΛΟΝ. = Εύεργετική της Κούλας.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ. = Εις όλα τα θέατρα των Άθηνών θα χορηγούνται, κατά διαταγήν της Άστυνομίας, έμετικά δι' όλης της νυκτός.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΑΤΤΙΚΟΝ. - La mort et la rapine. (Ό μόρτης κι ή άραπίνα.)

ΣΠΑΕΝΤΙΤ. - La guerre et ses inconnus. (Ό γέρος και οι έγγονοί του).

ΠΑΛΛΑΣ. - Condamné au bagne, (Κοντά ναί το μπάνιο).

ΑΠΟΛΛΩΝ. - Une fille unique est heureuse. (Νά φύγη ο Νίκος και ή Τερέζα.)

ΠΑΝΘΕΟΝ. - La femme en exil. (Θά φάμε ξύλο)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Εις την άγγελίαν μας περί Εύεργετικού Χορού υπέρ των πτωχών έφοπλιστών, άντί: des bidets άνάγνωθι: des billets.

Έκ του Πραγματικού

— Έν αυτοκίνητον σήμεραν την όγδόην πρωϊνήν ωραν όλίγον έλειψε να σκοτώση γουδούσε, τόν έμμοϋντο δε και δύο πολίται κόσμο και κοσμάκη εις την Γαργαρέταν. «Νυκτερινά Νέα»

ΠΩΛΕΙΤΑΙ, ένεκα μετακομίσεως, όδοντοστοιχία έν καλή καταστάσει. Άπευθυντέον εις το Ύπουργείον Έπισιτισμού.

Η ΑΜΑΘΗΣ ΚΥΡΙΑ,

με τους γαλανούς οφθαλμούς και το κόκκινον επανωφοράκι, της οποίας έπάτησα χθές τόν κάλον και έσπασα την ομβρέλλαν, μου έκαμε πολύ καλήν έντίπωση. Έάν ή έντίπωση αυτή είχε όμοιότητα και ή έν λόγω κυρία έπιφύμει να γνωρισθώμεν καλύτερα ως μου γράφη Poste Restante, I. K.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

— Ιδιαίτερον τηλεγράφημα —

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17 Φεβρουαρίου. — Πρό μās στιγμής στυγερά άπόπειρα δολοφονίας έγένετο κατά του Προέδρου της Δημοκρατίας Σαντι Καρνό. Ό δολοφόνος, ό όποιος συλληφθείς άμέσως, τη βοήθεια και του προσδραμόντος ανταποκριτού σας, όμολόγησεν ότι όνομάζεται Άνγύ. Ό Πρόεδρος έλαβε κτύπημα δι' έγχειριδίου εις το στήθος, το όποιον τόν άφήκεν άπνον. Κατώρθωσα να έξακριβώσω ότι ό άτυχής Πρόεδρος πέντε λεπτά πρό του θανάτου του, ήτο άκόμη ζωντανός.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αύθημερόν. — Έ κηδεία του

δολοφονηθέντος Προέδρου γενήσεται δημοσία δαπάνη.

ΤΡΙΤΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αύθημερόν. — Αί άνακρίσεις έξακολουθούν. Ό δολοφόνος, ως έξηκριβώθη εις το άνθρωπομετρικόν τμήμα φέρει κρεατοελιάν εις την δεξιάν παρειάν.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αύθημερόν. — Η κρεατοελιά, περί ής σας έτηλεγράφησα, λέγεται ότι εύρίσκειται εις την άριστεράν παρειάν του δολοφόνου. Έξακριβώσω και τηλεγραφήσω.

Σ. Φ. Όφείλομεν να έξάρωμεν την ένημερότητα του έν Παρισίοις ανταποκριτού μας, άποσιωπώντας μετριοφρόνως τας θυσίας, εις άς υποβάλλεται ο «Φανός», ό όποιος πρώτος και πάλιν σημειώνει την μεγάλην αυτήν έπιτυχίαν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΤΡΟΜΕΡΑ

ΕΚΡΗΞΙΣ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ

ΚΟΥΒΑ — Κυριακή-9 1)2 π. μ. άπογευματινή. (Του μήπω άναχωρήσαντος ειδικού άπεσταλμένου μας). — Συλλαλητήριον πολυάριθμον όργανωθέν υπό της συνομοσπονδίας των νεωκόρων των Τραπεζών, κατεστράφη εκ του συνωστισμού μία άμαξοστοιχία και εκ της άνατροπής έπνίγησαν περί τα 1.000 άτομα, έν οίς και κιβώτιον τιμαλφών του Άρχιγραμματέως.

4^Η ΠΡΩΪΝΗ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ

Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΒΑΛΤΙΜΟΡΗ—Σάββατον 3 1)2 μ. πρωϊνή. (Του ιδιαίτερου έπανερχομένου μας). Συνεζητήθη χθές εις την Βουλήν των άκοινονήτων εύρέως το ζήτημα των μυστικών συνθηκών, αί όποιαι πρόκειται να συναφθούν έντός των άρχών του παρελθόντος έτους διά την σύγκλησιν Έθνοσυνελεύσεως.

ΥΣΤΑΤΗ ΩΡΑ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Η ΚΗΦΙΣΣΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΟΥΣΑ

ΚΗΦΙΣΣΙΑ. — Κυριακή 17 Φεβρ. ώρα 11 και 55' μ. μ. (Ίδ. Τηλ. Φανού) Άφίκετο το χθές την πρωϊαν άναχωρήσαν έξ Άθηνών τραϊνον. Ουδεις των έπιβατών έπαθε δυσάρεστον τι μόνον μερικά έγκλύματα υπέστησαν περί τους εκατόν και έπυροπολήθησαν τα καπέλλα είκοσι κυριών. Οί Κηφισσιώται πανηγυρίζουν διά την άφιξιν του τραϊνου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ό «Φανός», λόγω των σοσιαλιστικών των άρχών, είδοποιεί δι δεν δέχεται άγγελίας του Κράτους και των Τραπεζών, ισολογισμούς των διαφόρων Έταιριών, ως και πάσαν άγγελίαν εν γενεί έχουσαν σχέση προς το Κεφάλαιον. Το λογιστήριόν μας μένει άνοικτόν δι' όλης της ήμέρας και της νυκτός. Άριθμός τηλεφώνου 6721.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΟΙ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΙ ΑΜΥΝΟΝΤΑΙ

Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (5 ώρ. 59' και 60' πρωϊας άπ' ευθείας του άπεσταλμένου μας). — Ό Αυτοκράτωρ Γουλιέλμος εισήλθε χθές εις την πρωτεύουσαν Νικητής και Τροπαιούχος, επανερχόμενος εκ του μετώπου. Η ύποδοχή του Κάϊζερ άπέβη άνωτέρα πάσης περιγραφής.

ΠΡΙΣ ΦΙΣ

Νέος καλού έξωτερικού εκ του έξωτερικού, εκλεκτής οικογενείας, άρίτιας εκπαίδευσεως, έπιθυμεί να νυμφευθή. Προτιμά νύμφην με 200 χιλ. δραχμών προΐκα Θά συγκατετίθειο και με 100 χιλ. Έν άνάγκη δέχεται και την προΐκα χωρίς την νύμφην. Άπευθυντέον Α. Ε.

ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

Εις την Δ' και Ε' σειράν έξεδόθησαν γραμμάτια άξίας

100,000 — 10,000 — 1,000

500 ΚΑΙ 100

ΔΡΑΧΜΩΝ

Πωλούνται εις όλας τας Τραπεζας Άθηνών, Πειραιώς, Θεσσαλονίκης, Πατρών, Κερκύρας, Βόλου, Σύρου και Καλαμών.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΤΥΠΟΣ»

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ - ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ, ΚΟΡΗΝΑΙ.